

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

15 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Toma Nadejda,

judecători - Cobzac Elena, Stratulat Galina, Chișca-Doneva Tamara, Visternicean Dumitru,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2017, în cauza penală privind-o pe

Munteanu Alexandra Xxxxx, născută la xxxxx, originară din Xxxxx, reg. Xxxxx, Xxxxx, domiciliată în mun. Xxxxx, str. Xxxxx, xxx, ap. xxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 08.10.2013 - 06.11.2014 (prima instanță);
2. 22.12.2014 - 19.02.2015 (instanța de apel);
3. 17.07.2015 - 03.11.2015 (instanța de recurs ordinar);
4. 10.12.2015 - 11.10.2016 (instanța de apel);
5. 07.02.2017 - 16.05.2017 (instanța de recurs ordinar);
6. 07.07.2017 - 21.12.2017 (instanța de apel);
7. 15.03.2018 - 15.05.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 06 noiembrie 2014, Munteanu Alexandra Xxxxx a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis pentru femei și cu privarea de dreptul de a exercita activitatea de administrare a bunurilor altor persoane pe un termen de 5 ani.

Acțiunea civilă depusă de Buza A. a fost admisă în principiu urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat, că Munteanu A. în perioada lunilor septembrie-decembrie 2010, în urma înțelegerii prealabile cu persoane nestabilite de organul de urmărire penală în privința cărora a fost disjunsă cauza penală într-o procedură separată, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, aflându-se în mun. Chișinău, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul că banii transmiși vor constitui o investiție într-o afacere profitabilă în Canada, a dobândit ilicit de la Buza A. bani în sumă de xxxxx dolari SUA, transmiși în rate, ceea ce constituie conform cursului oficial BNM, suma de xxxx lei, dintre care în perioada 01 octombrie 2010-17 martie 2013, a efectuat în SUA 7 transferuri bancare prin intermediul BC „Xxxxx” SA în sumă totală de xxxx dolari SUA, către niște persoane necunoscute organului de urmărire penală, adică complicilor săi. Ulterior, urmărind scopul realizării planului său criminal, Munteanu A., încercând să prezinte caracterul legal al acțiunilor sale și să-și camufleze intențiile cupidante, a transmis părții vătămate Buza A., suma de xxx dolari USD și o piatră care susținea a fi semiprețioasă, comunicându-i că această sumă reprezintă comisionul din investiția bănească de xxxx dolari USD, iar piatra este cadoul firmei în care a investit, cerându-i totodată implicarea mai multor persoane cu investiții similare, pentru recuperarea sumei sale investite și obținerea unor noi profituri. Drept urmare a acțiunilor sale infracționale părții vătămate Buza A., i-a fost cauzată o daună materială considerabilă, în proporții deosebit de mari, în sumă de xxxxx lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatei întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal, escrocheria, adică *dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1. Procuror, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia inculpatei să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de administrare a bunurilor altor persoane pe un termen de 5 ani și admiterea integrală a acțiunii civile în beneficiul părții vătămate Buza A.

3.2. Avocatul Grecu D. și inculpata Munteanu A., prin care au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia inculpata să fie achitată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2015 apelul declarat de avocatul Grecu D. și inculpata Munteanu A. a fost respins, ca nefondat, iar apelul declarat de procuror a fost admis, cu casarea sentinței în latura penală, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia

Munteanu A. a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 196 alin. (4) Cod penal la 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani.

În rest dispozițiile sentinței au fost menținute.

5. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a menționat că, după verificarea actelor cauzei în coroborare cu probatoriu administrat, s-a constatat că învinuirea adusă inculpatei în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, nu a fost demonstrată prin careva probe pertinente și concludente de partea acuzării.

Prin urmare, instanța de apel a notat că obiectul material al infracțiunii menționate supra este format din bunurile care au o existență materială, sau create prin munca omului, dispun de o valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor. Respectiv, documentele care formează obiectul material al infracțiunii supuse judecății sunt documente sub formă de transferuri bancare, iar acestea în opinia instanței nu pot reprezenta obiectul infracțiunii de escrocherie.

De asemenea, instanța a menționat că, sub aspectul laturii obiective, distincția principală dintre infracțiunea specificată la art. 196 Cod penal și infracțiunea de escrocherie - art. 190 Cod penal constă în modul în care a fost cauzate daunele materiale victimei: în cazul escrocheriei, masa patrimonială a victimei este diminuată în aceeași proporție în care sporește masa patrimonială a făptuitorului, iar în cazul infracțiunii prevăzute de art. 196 Cod penal, masa patrimonială a victimei nu sporește în proporția pe care o exprimă eschivarea făptuitorului de a-și executa obligațiile pecuniare față de victimă, circumstanțe atestate în acțiunile inculpatei.

Drept urmare celor expuse, instanța de apel a constatat că, este necesară reîncadrarea juridică a acțiunilor inculpatei din art. 190 alin. (5) Cod penal, în cele ale art. 196 alin. (4) Cod penal, ce prevede infracțiunea de cauzare a daunelor materiale prin înșelăciune sau abuz de încredere.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1. Procuror, care a solicitat casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, într-un alt complet de judecată, din motiv că instanța de apel la examinarea cauzei în ordine de apel nu a apreciat totalitatea probelor administrate și cercetate de către instanța de fond, ce demonstrează indubitabil vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

6.2. Avocatul Negru O. în numele părții vătămate Buzu A., care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței.

6.3. Avocata Lozovscaia T. în numele inculpatei, care a solicitat, casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțare unei noi hotărâri potrivit căreia Munteanu A. să fie achitată de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 196 alin. (4) Cod penal.

6.4. Potrivit textului recursului ordinar declarat de către inculpată, aceasta a indicat, că instanțele de judecată la examinarea cauzei nu au apreciat probele în modul corespunzător, drept urmare au emis hotărâri de condamnare ilegale în privința sa.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 03 noiembrie 2015, au fost admise recursurile declarate, casată total decizia Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2015, și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

8. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs având în vedere esența erorilor invocate de recurenți a constatat, că instanța de apel a interpretat eronat prevederile legale și cele jurisprudențiale cu privire la delimitarea infracțiunii de escrocherie, de cea de cauzare a daunelor materiale prin înșelăciune și abuz de încredere, expunându-se punctat în contextul ce urmează asupra delimitării nominalizate și erorilor admise la etapa judecării apelurilor.

Instanța de recurs a considerat, că soluția instanței de apel, în partea recalificării faptelor comise de inculpată din prevederile art. 190 alin. (5) Cod penal în cele ale art. 196 alin. (4) Cod penal, adică de la infracțiunea de escrocherie, la infracțiunea de cauzare de daune materiale prin înșelăciune sau abuz de încredere, este afectată de erori de drept prevăzute de pct. 6) și 12) din art. 427 Cod de procedură penală or, greșit s-au apreciat și încadrat juridic faptele constatate în urma administrării materialului probatoriu.

Astfel s-a stabilit, că potrivit art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală la judecarea apelului, instanța de apel trebuie să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar conform art. 417 pct. 8) Cod de procedură penală în conținutul deciziei instanța, de rând cu alte cerințe, trebuie să descrie temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelurilor, precum și motivele adoptării soluției date. Instanța de apel a ignorat aceste prevederi legale, adoptând o hotărâre ilegală și neîntemeiată.

Instanța de recurs a menționat și faptul, că deși latura obiectivă a infracțiunilor prevăzute de art. 190 și art. 196 Cod penal conține elemente comune ca înșelăciunea și abuzul de încredere și urmările acestor acțiuni sunt în legătură cu cauzarea prejudiciului material proprietarului, totuși acestea deosebindu-se una de alta.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2016 au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința.

10. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a menționat că, analizând argumentele apelurilor declarate în coraport cu circumstanțele cauzei stabilite și normele legale aplicate în speță, a considerat, că prima instanță a stabilit circumstanțele de fapt ale infracțiunii comise, a făcut o apreciere corectă a probelor prezentate, corect încadrând fapta în prevederile art. 190 alin. (5) Cod penal, aplicând inculpatei o pedeapsă echitabilă.

Totodată, instanța de apel a conchis, că vina inculpatei se confirmă prin materialele cauzei, ce sunt pertinente, concludente, utile și veridice, coroborând între ele și indică la faptul, că acțiunile inculpatei întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Buza A., a martorilor Zadic N., Cojuhari E., Ceachir D., Josanu N., Bîrlădeanu A., Barsucova L. și prin materialele cauzei, și anume: ordinul de plată nr. 2 din 11 octombrie 2010 (f.d. 169 v. 1); ordinul de plată nr. 4 din 13 octombrie 2010 (f.d. 170 v. 1); ordinul de plată nr. 1 din 12 decembrie 2010 (f.d. 171 v. 1); ordinul de plată nr. 3 din 16 decembrie 2010 (f.d. 172 v. 1); ordinul de plată nr. 1 din 27 decembrie 2010 (f.d. 173 v. 1); ordinul de plată nr. 2 din 28 decembrie 2010 (f.d. 174 v. 1); ordinul de plată nr. 1 din 17 martie 2011 (f.d. 175 v. 1).

Instanța de apel a menționat, că inculpata nu a prezentat dovada faptului, că activează sau este reprezentatul firmei din Canada, că are dreptul de a încheia contracte din numele acesteia și în contul acesteia sau inculpata recepționează banii de la partea vătămată ca persoana fizică, explicându-i condițiile și esența afacerii în mod verbal, ceea ce presupune angajarea responsabilității încheierii unui contract de investiție verbal.

De către instanța de apel s-a reținut, că pentru calificarea infracțiunii în speța dată, nu are importanță metodele sub care s-a prezentat înșelăciunea, aceasta fiind realizată pe cale verbală, în scris sau sub forma unor acțiuni. Astfel, fiind evident faptul încheierii unui contract verbal de investiții în care partea vătămată își pierde dreptul său asupra mijloacelor investite, iar inculpata de la începutul desfășurării activității a întreprins anumite măsuri, pentru crearea impresiei obținerii unui venit real, ca mai apoi, în urma obținerii încrederii depline a părții vătămate să obțină profit.

În asemenea condiții, instanța de apel a menționat, că inculpata își asuma funcții și calități pe care în realitate nu le deținea, demonstrându-și rea credința față de partea vătămată, aceasta nefiind în măsură să-și onoreze obligațiile contractuale, fiindcă a recurs la metode frauduloase în detrimentul victimei.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel conducându-se de prevederile art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunilor comise, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de faptul că inculpata anterior a mai fost judecată, se caracterizează pozitiv la locul de trai, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află.

Mai mult, instanța de apel analizând materialele cauzei a reținut, că prima instanță corect a admis în principiu acțiunea civilă înaintată privind recuperarea prejudiciului material, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța de judecată în ordine civilă, deoarece în cazul în care o parte a prejudiciului cauzat părții vătămate a fost restituit, inclusiv prin transmiterea unei

pietre semiprețioase, prețul căreia nu a fost stabilit, iar pentru a stabili aceste fapte se necesită amânarea examinării cauzei.

11. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către inculpată și avocatul acesteia Constantinov V., prin care au solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului au invocat:

- instanța de apel a dat o apreciere eronată declarațiilor martorilor;
- instanța de apel a lăsat fără apreciere argumentele apărării, expunându-se doar la argumentele invocate de către partea acuzării, astfel încălcând dreptul la apărare a inculpatei;
- instanțele de judecată greșit au calculat suma prejudiciului cauzat de către inculpată, ca fiind de xxxxx dolari SUA, deoarece inculpata până la pornirea urmăririi penale a restituit o parte din sumă.

12. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16 mai 2017 a fost admis recursul ordinar declarat de către inculpată și avocatul său Constantinov Victor, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2016 și a fost dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

13. În motivarea deciziei instanța de recurs ordinar a stabilit că partea apărării a depus un apel comun motivat, în termen, acesta cuprinzând un șir de motive expuse detaliat privind dezacordul acestora cu sentința pronunțată de către prima instanță (f.d. 154-166 v. 2).

Totodată, instanța de recurs a constatat, că avocatul Midrigan P. împreună cu inculpata au depus apel comun, suplimentar, unde au fost invocate un șir de argumente (f.d.183-205 v. 3), iar instanța de apel în acest aspect în decizia sa, mai concret la pct. 83 (f.d. 67-75 v. 4) a transcris toate motivele invocate de către aceștia, și printr-o frază la pct. 84 al aceleiași decizii a conchis asupra acestora, că: *„atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul instanțelor de fond s-a stabilit cu certitudine lipsa intenției inculpatei de a-și onora obligațiile promise pentru care ultima s-a angajat, dobândirea ilicită a mijloacelor financiare de către acesta fiind confirmată prin declarațiile acesteia și lipsa dovezii transferului mijloacelor financiare recepționate de la partea vătămată, așa cum a fost menționat mai sus,instanța de apel, consideră că, apelurile declarate urmează a fi respinse ca fiind nefondate cu menținerea sentinței.”* Prin urmare, instanța de apel a considerat că probele nominalizate dovedesc incontestabil corectitudinea concluziilor primei instanțe privind vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Mai mult, instanța de recurs ordinar a menționat că conform art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală – instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel, în asemenea condiții instanța de apel, urma să aprecieze și să

motiveze cauza respingerii argumentelor invocate de către partea apărării, iar în cazul în care argumentele invocate sunt similare urmează să le grupeze și să dea răspuns celor care sunt esențiale și merită atenție la rezolvarea fondului apelului, fapt neglijat de către aceasta.

În acest context, instanța de recurs ordinar menționând prevederile art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, și invocând doctrina juridică națională, a remarcat faptul că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor strânse, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor. Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedeele probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal. Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de prezentul cod, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Din considerentele expuse, instanța de recurs ordinar a conchis, că decizia instanței de apel urmează a fi casată cu trimiterea cauzei pentru rejudecarea apelului declarat în această parte, din motivul prezenței erorii de drept invocate de recurenți și prevăzute de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, eroare care nu poate fi corectată de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza pe fond, substituind instanța ce a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale.

14. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2017 a fost respins ca nefondat apelul procurorului Șendrea Nicu, a fost admis apelul comun al inculpatei Munteanu Alexandra și apărătorului acesteia, Grecu Denis, casată sentința primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Munteanu Alexandra a fost achitată de la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, pe motiv că în acțiunile inculpatei lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii.

15. În motivarea deciziei, instanța de apel a considerat că instanța de fond, la pronunțarea sentinței, eronat a apreciat probele, fără a ține seama de cerințele art. 101 Cod de procedură penală, conform cărora, 1) Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. (2) Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. (3) Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată, și în așa mod a ajuns la concluzia greșită de a o recunoaște vinovată pe Munteanu Alexandra de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a constatat că prin rechizitoriu, inculpata Munteanu Alexandra Xxxxx se învinuiește că în perioada lunilor septembrie-decembrie 2010, în urma înțelegerii prealabile cu persoane nestabilite de organul de urmărire penală în privința cărora este disjungată urmărirea penală într-o procedură separată, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, aflându-se în mun. Chișinău, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul că banii transmiși vor constitui o investiție într-o afacere profitabilă din Canada, a dobândit ilicit de la Buza Anastasia Xxxxx, în rate bani în sumă totală de xxx dolari SUA, ce constituie conform cursului oficial BNM, suma de xxxx lei, din care în perioada 11.10.2010-17.03.2013, a efectuat în SUA, 7 transferuri bancare prin intermediul BC Xxxxx SA, în sumă totală de xxxx dolari SUA, persoanelor necunoscute organului de urmărire penală, complicilor săi nestabiliți de organul de urmărire penală.

Ulterior, urmărind scopul realizării planului său criminal, Munteanu Alexandra Xxxxx, încercând să prezinte caracterul legal al acțiunilor sale și să-și camufleze intențiile cupidante, a transmis părții vătămate Buza Anastasia Xxxxx, suma de xxx dolari USD, și o piatră care susține a fi semiprețioasă, comunicându-i totodată, că această sumă reprezintă comisionul din investiția bănească de xxxxx dolari USD, iar piatra este cadoul firmei unde a investit, cerându-i totodată implicarea mai multor persoane cu investiții similare, pentru recuperarea sumei sale investite și obținerea unor noi profituri. Ca urmare a acțiunilor sale infracționale comise de Munteanu Alexandra Xxxxx, părții vătămate Buza Anastasia, i-a fost cauzată o daună materială considerabilă, în proporții deosebit de mari, în sumă de xxxxx lei, ca finalitate faptele inculpatei au fost încadrate în baza art. 190 alin. (5) Cod penal.

Subsecvent, instanța de apel a reținut că prima instanță a condamnat-o pe Munteanu Alexandra Xxxxx pentru comiterea acestei infracțiuni.

Instanța de apel, ținând cont de prevederile legale, procesual penale sus-indicate, a constatat cu certitudine că Munteanu Alexandra Xxxxx n-a săvârșit dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari.

Aceste concluzii se confirmă prin întreaga sistemă de probe analizată și apreciată de către instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, după cum urmează: declarațiile inculpatei Munteanu Alexandra, părții vătămate Buza Anastasia, martorului Zadic Nadejda, martorului Cojuhari Ecaterina, martorului Ceachir Diana, martorului Josanu Nina, martorului Bîrlădeanu Ana, martorului Barsucova Liubovi.

Instanța de apel, analizând acest sistem de probe acumulate în cadrul urmăririi penale, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, a considerat că acest sistem de probe nu poate fi pus independent la baza învinuirii lui Munteanu Alexandra, ci din contra se atestă că inculpata a transmis banii companiei canadiene și nu i-a însușit.

Prin urmare, instanța de apel, analizând cumulul probelor menționate, circumstanțele cauzei, a conchis că în speță nu a fost demonstrată vina inculpatei Munteanu Alexandra în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 190 alin.(5) Cod penal, după indicii calificativi, escrocheria adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari.

16. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea integrală a deciziei atacate cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează expres că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, toate fiind valabile în prezenta cauză penală, deoarece soluția instanței de apel, de achitare a inculpatei A. Munteanu, este una vădit neîntemeiată și ilegală;

- decizia instanței de apel prin care inculpata A. Munteanu a fost achitată, este neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece, în cazul în care instanța de apel nu este de acord cu mijlocul probatoriu, adus de către acuzare în sprijinul învinuirii formulate inculpatei și a ajuns la concluzia adoptării unei soluții de achitare, urma să dezvăluie această concluzie, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe, fapt ce pe caz recurentul consideră că n-a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale;

- achitându-o pe A. Munteanu, instanța de apel, nu a luat în considerație toate probele acuzării și nu le-a apreciat la justa lor valoare, fiind respinsă puterea de acuzare fără o motivare plauzibilă sau bazată pe probe ce ar combate învinuirea incriminată inculpatei, astfel încălcând prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, conform căruia fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor;

- reieșind din argumentele invocate în decizie, colegiul penal a reținut că la baza sentinței adoptate instanța a pus probe care nu dovedesc vinovăția inculpatei A. Munteanu, ci dimpotrivă confirmă lipsa în acțiunile acesteia a elementelor constitutive a componenței de infracțiune prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal;

- astfel, analizând în ansamblu totalitatea de probe cercetate și verificate în modul stabilit, Colegiul penal a considerat că vina inculpatei A. Munteanu nu a fost dovedită, ori din cele relatate de partea vătămată și martori nu se atestă faptul că

inculpata A. Munteanu a avut scopul de a dobândi ilicit bunurile părții vătămate, or în speță lipsesc probe ce ar stabili cu certitudine existența intenției inculpatei;

- instanța de apel achitând-o pe Munteanu Alexandra de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal nu a binevoit de a da o apreciere obiectivă circumstanțelor de fapt ale cauzei, împrejurări cu certitudine confirmate prin declarațiile părții vătămate, Buza Anastasia, martorilor : Zadic Nadejda, Cojuhari Ecaterina, Ceachir Diana, Josanu Nina, Bîrlădeanu Ana, Barsucova Liubovi;

- vinovăția inculpatei Munteanu Alexandra de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal, se mai demonstrează și prin plîngerea părții vătămate din 02.10.2012, prin care solicită tragerea la răspundere penală a Alexandrei Munteanu, care prin înșălăciune și abuz de încredere i-a însușit suma de 176 280 lei. (f.d.11, vol. 1);

- acuzarea consideră, că în baza probelor existente la materialele cauzei penale, vinovăția inculpatei A. Munteanu a fost dovedită pe deplin și ca urmare instanța de fond corect a încadrat acțiunile inculpatei în baza art. 190 alin.(5) Cod penal - escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari;

- recurentul menționează că instanța de apel incorect a achitat-o pe inculpata A. Munteanu de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal, ori partea vătămată indică direct, că „*Munteanu Alexandra Xxxxx i-a relatat că este reprezentantul unei firme prestigioase din Canada, că oficiul firmei în care este angajată se află pe str. Bulgară din mun. Chișinău*”, și „*...la sfîrșitul lunii octombrie 2010 i-a transmis Alexandrei xxx dolari SUA, în luna noiembrie, la insistența Alexandrei Munteanu, i-a mai transmis xxx dolari SUA pentru Nadejda Zadic*”; „*... la 09.12.2010, a făcut cea mai mare prostie din viața sa, i-a transmis Alexandrei Munteanu suma de xxxxx dolari SUA. Deoarece nu cunoștea condițiile efectuării transferurilor în Canada, i-a încredințat Alexandrei Munteanu banii, rămînînd în așteptarea apelului telefonic de la Alexandra Munteanu, pentru a o invita cu pașaportul la Chișinău în vederea efectuării în comun a transferurilor*”. (f.d. 89-90; 110, vol. 2);

- recurentul menționează că instanța de apel a emis hotărîrea pe caz cu încălcarea prevederilor art. 394 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, fără cercetarea întemeiată, obiectivă și multiaspectuală a tuturor probelor sub aspectul circumstanțelor cazului și probele prezentate de partea acuzării de stat și fără a indica motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul acuzării;

- nu în ultimul rînd, cumulul de probe în ansamblu administrate de către partea acuzării și cercetate în instanțele judecătorești de fond și apel au fost acumulate legal și sunt admisibile;

- în așa mod, instanța de apel achitând-o pe inculpata Alexandra Munteanu de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal nu a examinat sub

toate aspectele probe administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de fond și apel în cauza penală și neîntemeiat a emis o decizie de achitare a inculpatei Alexandra Munteanu, partea descriptivă a căreia nu corespunde cu cea rezolutivă, și deci asemenea erori generează casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în raport cu motivele invocate în acest recurs.

16.1. Pe marginea recursului declarat, inculpata Munteanu Alexandra cu avocatul acesteia, Midrigan Pavel au depus referință, prin care au solicitat respingerea acestuia, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, deoarece reaprecierea probelor nu se regăsește ca temei pentru recurs ordinar în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

17. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sânt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpată și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic

superioare de a verifica corespunderea hotărîrii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărîrii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Revenind la textul recursului ordinar declarat de către procurorul Tăut Dorina se constată că recurentul invocă temeiurile pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, evidențiind faptul că prin decizia instanței de apel nu s-a dat răspuns la motivele specificate de către apelanți în apelurile lor și hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Verificând criticile expuse în recursul declarat de procurorul Tăut Dorina, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit constată, că acestea sînt întemeiate, or, s-a stabilit, că adoptînd soluția enunțată, instanța de apel, contrar prevederilor art.101, 414 Cod procedură penală, fără verificarea probelor, cercetate în instanța de fond, selectiv, a dat o altă apreciere unor probe, care au fost puse la baza sentinței de condamnare, ignorînd să se expună asupra altora, deci nu a examinat cauza obiectiv, sub toate aspectele, neluînd în seamă indicațiile instanței de recurs ordinar după judecarea recursului.

17.1. Astfel, Colegiul penal lărgit reține că, în partea descriptivă a deciziei (pct.86-96), instanța de apel face trimitere la probele din dosar, și anume: declarațiile părții vătămate Buza A., (f.d.99-100, vol.2), a martorilor Zadic N. (f.d.102, v.2), Cojuhari E.(f.d.103, v.2), Ceachir D. (f.d.104, v.2), Josanu N. (f.d.105, v.2), Bîrlădeanu A. (f.d.106, v.2), Barsucova L (f.d.110, vol.2), inclusiv materialele cauzei, și anume: ordinul de plată nr. 2 din 11 octombrie 2010 (f.d.169, v.1); ordinul de plată nr. 4 din 13 octombrie 2010 (f.d. 170, v.1); ordinul de plată nr. 1 din 12 decembrie 2010 (f.d. 171, v.1); ordinul de plată nr. 3 din 16 decembrie 2010 (f.d. 172, v. 1); ordinul de plată nr. 1 din 27 decembrie 2010 (f.d. 173, v. 1); ordinul de plată nr. 2 din 28 decembrie 2010 (f.d. 174 v. 1); ordinul de plată nr. 1 din 17 martie 2011 (f.d.175, v.1), concluzionînd că acestea nu confirmă vinovăția inculpatei, însă nu a verificat minuțios și obiectiv fiecare probă separat, sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludenței și veridicității, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării acestora.

Se reține, că instanța de apel, contrar prevederilor normelor enunțate, fără a-și argumenta detaliat soluția a reținut că: *„la baza sentinței adoptate instanța a pus probe care nu dovedesc vinovăția inculpatei Munteanu Alexandra, ci dimpotrivă confirmă lipsa în acțiunile acesteia a elementelor constitutive a componenței de infracțiune prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, fără a le da apreciere în conformitate cu prevederile art. 414 și art. 101 Cod de procedură penală.”*

Or, din procesele-verbale ale ședințelor instanței de apel (f.d. 184-186; 195-198; 200-201; 206; 213-215, vol. IV), rezultă că instanța de apel nici n-a verificat careva probe materiale din dosarul penal, însă contrar prevederilor art.414 Cod procedură penală le-a pus la baza deciziei adoptate (f.d.232, vol. IV).

17.2. Mai mult ca atât, Colegiul penal lărgit reține că, potrivit sentinței, prima instanță a statuat asupra vinovăției inculpatei privind săvârșirea infracțiunii de escrocherie reieșind din următoarele: „... că partea vătămată Buza A. nu a primit careva confirmare că banii transmiși lui Munteanu A. cu scopul investirii în afacere, au ajuns la destinație, ori că ultima a devenit membru al acestei firme, în afară de login-urile apărute pe pagina web a firmei, ceea ce nu probează nemijlocit transferul bănesc efectuat de Munteanu A.

Totodată, instanța conchide că nu a fost probat faptul că Munteanu A. era membru al firmei în speță, însă ultima acționa din numele firmei, venind cu propunerea ca persoanele să investească întru obținerea unui profit, respectiv la rândul lor persoanele date urmau să atragă noi clienți prin aceleași metode, fapt menționat de partea vătămată, cât și de martori, și confirmat prin depozițiile acestea, precum că: „în afară de Buza A., a invitat și alte persoane în proiectul respectiv, și anume Moga E. și Rejep E.”

În declarațiile sale partea vătămată Buza A. menționează faptul că, Munteanu A. i-a relatat precum că: „este reprezentantul unei firme prestigioase din Canada, și că oficiul firmei la care este angajată se află pe str. Bulgară mun. Chișinău, însă la care partea vătămată nu a fost niciodată”.

Totodată, instanța de judecată reiterează că inculpata Munteanu A. nu a prezentat dovada faptului precum că este reprezentantul acestei firme, sau împuterniciri de a încheia contracte din numele și pe contul acestei firme, or ultima a recepționat banii ca persoană fizică de la partea vătămată, explicându-i condițiile și esența afacerii în mod verbal, ceea ce presupune angajarea responsabilității încheierii unui contract de investiție verbal.

Mai mult ca atât, profitând de relațiile de prietenie și de încredere reciprocă stabilită între partea vătămată și inculpată, ultima a însușit o parte din banii transmiși de către partea vătămată, ori transferurile bănești în contul firmei din Canada, al cărui reprezentant pretinde că este inculpata, au fost efectuate chiar și anterior transmiterii sumei de bani din partea lui Buza A., fapt confirmat de partea vătămată prin declarațiile sale precum că: „Ordinele de plată din 11.10.2010 și 13.10.2010 în sumă de xxxx dolari SUA, prezentate în calitate de probă (f.d. 52 și f.d. 54 din dosar), nu corespund adevărului, din motiv că prima sumă de xxx dolari SUA, i-a transmis-o Alexandrei în a doua jumătate a lunii octombrie, iar cealaltă sumă de xxx dolari SUA ai fiicei sale i-a transmis-o la începutul lunii noiembrie.”

Corespunzător latura obiectivă este întregită și instanța de judecată constată prezența componentei de infracțiune în acțiunile inculpatei Munteanu A.

Acțiunea adiacentă-abuzul de încredere a fost utilizată de către inculpată pentru săvârșirea faptei sale, acțiune exteriorizată prin folosirea relațiilor de prietenie pentru dobândirea bunurilor altei persoane, Munteanu A. urmărind inițial scopul dobândirii acestui bun.

În acest sens instanța de judecată atestă că abuzul de încredere, alături de înșelăciune, reprezintă o modalitate de înfăptuire a laturii obiective a infracțiunii de escrocherie.

Corespunzător inculpata Munteanu A., întru continuarea intenției sale infracționale și cu scopul obținerii de profituri, a informat partea vătămată Buza A., referitor la obținerea deidentelor în suma de xxxx dolari SUA din prima investiție, precum și o piatră semiprețioasă, care reprezenta un cadou din partea firmei canadiene.

Instanța conchide că prin săvârșirea acțiunilor indicate inculpata a trezit interesul părții vătămate de a investi o sumă mai mare în afacerea dubioasă, acțiune săvârșită de către Buza A. în continuare, prin transmiterea sumei de xxxx dolari SUA.

Conform declarațiilor părții vătămate Buza A., după transmiterea sumei de xxxx dolari SUA, inculpata și-a schimbat comportamentul său, fapt ce indică asupra atingerii scopului propus de acesta - dobândirea banilor, ori dovada transferării sumei integrale investite de partea vătămată Buza A., de către Munteanu A. nu a fost stabilită în ședința de judecată prin careva probe pertinente, concludente, utile.”

Instanța de apel, adoptînd o soluție de achitare a inculpatei Munteanu A. nu a indicat din care considerente, urmează a fi respinse argumentele primei instanțe puse la baza condamnării lui Munteanu A. în baza art.190 alin. (5) Cod penal, n-a dat apreciere fiecărei probe în parte, și tuturor probelor în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, după cum stipulează art.101 Cod de procedură penală.

Nu și-a argumentat instanța de apel nici concluzia respingerii declarațiilor părții vătămate, care indică direct, că „Munteanu Alexandra Xxxxx i-a relatat că este reprezentantul unei firme prestigioase din Canada, că oficiul firmei în care este angajată se află pe str. Bulgară din mun. Chișinău”, și „...la sfîrșitul lunii octombrie 2010 i-a transmis Alexandrei xxx dolari SUA, în luna noiembrie, la insistența Alexandrei Munteanu, i-a mai transmis xxx dolari SUA pentru Nadejda Zadic”; „... la 09.12.2010, a făcut cea mai mare prostie din viața sa, i-a transmis Alexandrei Munteanu suma de xxxx dolari SUA. Deoarece nu cunoștea condițiile efectuării transferurilor în Canada, i-a încredințat Alexandrei Munteanu banii, rămînînd în așteptarea apelului telefonic de la Alexandra Munteanu, pentru a o invita cu pașaportul la Chișinău în vederea efectuării în comun a transferurilor” (f.d. 89-90; 110, vol. 2).

17.3. La fel, Colegiul penal lărgit menționează că instanța de apel a ignorat indicațiile stipulate de instanța ierarhic superioară către instanța de apel.

Astfel, Colegiul penal lărgit atestă că, prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16 mai 2017, a fost admis recursul ordinar declarat de către inculpată și avocatul său Constantinov Victor, în prezenta speță, fiind casată

total decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată. La adoptarea soluției sale Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție a indicat explicit că: *„La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel în prezenta cauză penală, inclusiv asupra celor invocate în apelul suplimentar declarat de către avocatul Midrigan P. și inculpată, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii; să le dea apreciere convenită în ansamblu, cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate; să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; argumentându-și clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate și de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.”*

Analizând textul deciziei instanței de apel din 21 decembrie 2017, Colegiul penal lărgit atestă faptul ignorării prevederilor art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, care stipulează, că „pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sânt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului”.

Reieșind din faptul neschimbării situației faptice la momentul rejudecării cauzei, instanța de apel a neglijat indicațiile specificate de către instanța de recurs, nu a motivat convingător motivele invocate în apelul procurorului și apelul suplimentar declarat de către avocatul Midrigan P. și inculpată, repetând practic erorile efectuate de către instanța de apel la judecarea cauzei anterior în ordine de apel, schimbând soluția cu o motivare ce contravine probelor. *Totodată, se reține că apelul suplimentar declarat de către avocatul Midrigan P. și inculpată nici nu a fost examinat.*

17.4. Totodată, Colegiul penal constată, că instanța de apel, ignorând prevederile art. 93, 94, 101, 414 Cod de procedură penală, în pct.121 din decizie, face referire și acceptă ca probe, punînd la baza soluției de achitare, răspunsurile firmei canadiene, (f.d.232), motivînd, că *”acestea confirmă, acel fapt, că firma nu refuză să întoarcă părții vătămate Buza A. sumele investite, la îndeplinirea de către aceasta a unor condiții, pe care și le-a asumat, acceptînd de a deveni membru al acestui proiect, constatînd, că angajamentul asumat a fost executat parțial, firma a transmis către Buga A. o piatră semiprețioasă și 3000 dolari SUA”*.

Verificînd materialele cauzei, Colegiul penal lărgit constată, că instanța de apel bazîndu-se pe răspunsurile firmei canadiene la f.d.232, nu a indicat numărul volumului acestuia, iar conform procesului verbal al ședinței de judecată aceste

înscrisuri nu au fost cercetate în cadrul ședinței de apel.

Mai mult ca atât, la f.d.232 din toate volumele cauzei penale nu se conțin careva răspunsuri ale firmei canadiene, după cum se indică în decizie.

Totodată, se reține, că la f.d.250, vol. IV, sunt anexate niște înscrisuri din calculator, care sunt doar autentificate de traducător, sursa provenienței cărora nu a fost verificată de către instanța de apel.

În acelaș rînd, Colegiul penal lărgit menționează că nu au fost combătute argumentele instanței de fond, precum că partea vătămată Buza Anastasia, nu a primit careva confirmare că banii transmiși lui A. Munteanu cu scopul investirii în afaceri, au ajuns la destinație, ori că ultima a devenit membru a acestei firme, în afară de login-urile apărute pe pagina web a firmei, ceea ce nu probează nemijlocit transferul bănesc efectuat de A. Munteanu.

La fel, nu s-a dat răspuns asupra argumentului, dacă Munteanu Alexandra era membru al firmei în speță sau nu, dacă avea dreptul aceasta să acționeze din numele firmei sau nu, venind cu propunerea ca partea vătămată să investească întru obținerea unui profit, respectiv la rîndul ei, partea vătămată Buza A. urma să atragă noi clienți prin aceleași metode, fapt menționat de către Buza A., cît și de martori.

La fel, au rămas fără a fi apreciate declarațiile inculpatei Munteanu A. precum că aceasta declară că are bani investiți în compania canadiană pe care nu îi poate restitui, condițiile de restituire fiind ca să aducă două persoane în companie (f. d. 17, vol. II).

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit consideră că, argumentele recurentului sunt întemeiate, decizia instanței de apel în cauza dată urmează a fi casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece erorile comise de către această instanță, nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, neavînd atribuții de a judeca cauza pe fond și substitui instanța ce a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale.

17.5. La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă obligatoriu de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual - penale asupra motivelor esențiale invocate în apelurile apelanților, nominalizate și în prezenta decizie; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate; să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii; să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate; să analizeze la modul convenit prezența sau lipsa elementelor infracțiunii imputate; să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, și ținînd cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu,

precum și de practica relevantă a CEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

18. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2017, în cauza penală privind-o pe **Munteanu Alexandra Xxxxx**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la **28 iunie 2018.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Cobzac Elena

Stratulat Galina

Chișca-Doneva Tamara

Visternicean Dumitru